

MŪSU MENAS

LIETUVIAI SKULPTORIAI LIETUVOJE
DAIL. SKULPT. DAGYS

Lietuvos liaudis skulptūros srityje reiškėsi jau iš seno. Reikia manyti, kad katalikų bei atėjusių į Lietuvą buvo pradėtos daryti bažnytinio pobūdžio statulėlės. Su baroko stiliaus laikais (XVII š.) jų pagausėjo. Tada galbut išpopuliarėjo ir abstraktiniai kryžių bei gonkelių papuošimai. Kai kas yra išsireiškęs (gal su tikslu paaugštinti senovės lietuvių kultūrą), kad ir prieš krikščionybę Lietuvoje egzistavusi liaudies skulptūra. Aš nematau, kad tai galėjo būti, nes nei padavimuose, nei tautosakoje neužsimenama apie jokių figūras bei statulas. Nebent lazdos — krivulės galėjo būti dekoruojamos reliefiniais gyvūnų vaizdais. Būties dainų dekoravimas — išrašymas abstraktiniais raštais, kaip ir kitose tose reikia manyti ir pas lietuvių egzistavo iš senų senovės.

Individuali Lietuvos skulptūra yra nesena — tik XX s. vaikas. Jos pradininkai — P. Rimša, J. Zikaras, V. Grybas.

PETRAS RIMŠA (1881–1961)

buvo ir yra vienintelis iš lietuvių skulptorių, kuris buvo susidaręs savitą formą. O ji buvo individualus figūrų stiliavimas ir jų paviršiaus (grafiskas) išdekoravimas ornamentais. Kai kas sako, kad jis nevargęs dėl formos — dir-

bęs paprastai (suprask — realistiškai). Tai netikslus aptarimas. Kiekvienas skulptorius vargsta su forma, t. y. kovoja dėl jos. Gi Rimša daugiau sava pasišventė jai — taip smulkiai išbaigdavo savo darbus, nors jie buvo ir nedidelio masto. Dėlto jis negalėjo jų labai daug padaryti, kad ir per ilgą ir viengungišką savo gyvenimą.

Rimša buvo fanatiškai kruopštus meno pelė — padaręs beveik visus Lietuvos medalius ir tuo pagarsėjęs. Labiausiai populiarūs yra jo pirmieji darbai, išbaigti dar tradicine, o ne rimšine forma. Tai įvairūs artojai, beariai su jaučiais ir su kuonu. Labiausiai žinomas jo kūrinys — «Vargo mokykla» — dėl savo minties, o ne dėl meno.

JUOZAS ZIKARAS (1881–1944)

yra akademinė tradicijų menininkas. Kaip kiekviena yra veikiamas vėjų iš įvairių meno srovių, taip ir jis yra bandęs net kubistines formas, bet jos jo nesužavėjo, todėl visas jėgas koncentravo į akademines tradicijas ir pasiekė labai augšto techninio jautrumo savo portretuose, biustuose, o ypač kairiuose reliefuose, kaip Vydūno (1922), V. Dubeneckio (1931), K. Petrausko (1935), alsuojančio išdidžiai dainininko dvasia ir kituose

Labai nuotaikingas, impresi-jonistiškai jautrus buvo Kristaus veido reliefas, bet leidė jai jo neparodė savo leidinyje apie Zikarą. Taip pat jie neparodė nei vieno iš daugelio to laiko augštuomenės jo darytų portretų. Nejaugi taip greit jie sunyko? Jo buvo daryti ir modeliai visoms Lietuvos monetoms.

J. Zikaras yra silpnesnis figūrinėse kompozicijose, o su dėtingesnėse ir visai silpnokas. Prie menkiausių jo darbų skirtingas. Darbas ir mokslas» (1940). Čia aviečių vyrų figūros, neturinčios beveik jokio kompozicinio ryšio, persunkiomis rankomis ir be individualių veidų. Kaip tai atsitiko — neaišku, nes jis visada sakydavo: nenutolkite nuo gamtos, stenkitės ją suprasti ir atkurti, nes nieko nėra gražesnio, kaip gamta. Visuomenei yra daugiausia

žinomas jo darbas «Knygnešys» (1928).

VINCAS GRYBAS (1890–1941)

keletą metų prieš pirmąjį pasaulinį karą pradėjo studijuoti meną — skulptūrą Varšuvoje, rekomenduojamas grafo Potockio (mat pasižymėjo drožinėjimu savo sodžiuje) ir ten išlaikomas kunigaikščio Varoneckio jo paties rūmose. Jis buvo entuziastingas, veržlus ir labai darbštus žmogus; nemėgo trintis didžiuliuose Lietuvos miestuose su kitais menininkais, belankančiais kavines. Grįžęs iš Paryžiaus studijų, jis apsigyveno Jurbarko iš švietimo ministerijos gautame buv. kunigaikščio tarnų namelyje.

V. Grybas mėgo ne tik sunkiai dirbti, bet ir politikuoti; blaškėsi iš kairės į dešinę ir iš dešinės į kairę; tikrai gabus, nuoširdžiai jautrus kal-

bėtojas. Jis buvo ne per daug gabus kaip menininkas, bet, būdamas tinkamai pasiruošęs, sugebėdavo organizuoti ir savo planus įvykdyti. Jis sukūrė didžiulius paminklus tarp karinėje Lietuvoje, kaip Vytauto Didžiojo — Augštojoje Panemunėje, Žemaičio — Kašiniuose, V. Kudirkos — Kud. Naumiestyje. Geriausia iš jo paminklų figūra yra Sim. Daukanto bronzinė statula Papielėje. Be to, jis yra padaręs dar keletą kitų viešų ir bažnytinių statulų bei skulptūrinių dekoravimų.

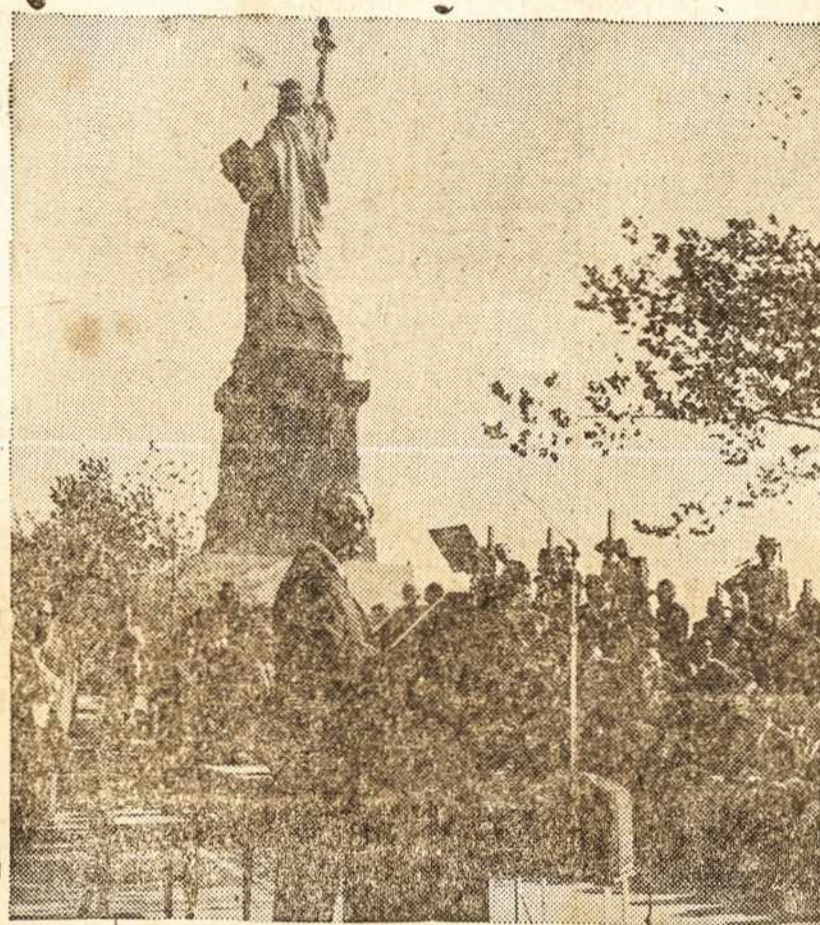
Iš kitų ryškesnių skulptorių išaugusių nepriklausomoje Lietuvoje minėtini:

JUOZAS MIKĖNAS (1901–1964)

ramus pastovus, labai santūrus kaip žmogus ir kaip menininkas. Jis nepasakojo savo planų nei pažiūrų, kaip jo draugas Cvirka — apie viską ir visada pliauskė. Jis ne siėmė sudėtingesnių temų, ne komponavo painesnių kompozicijų, neskradė po jokių fantastinių bei filosofinių pasaulių ir negaudė nežemiškų nuotaikų. Jo darbų temos yra jo draugų ir šeimos narių galvos — portretai. Figūrinėse kompozicijose vyravo moterys su vaisiais, balandžiais, vaikais, asočiais. Dar yra sukūręs kanklininkus, skudininkus ir kitus poilsiaujančių žmonių vaizdus. Jo darbų judesiai paprasti, forma kompaktiška.

Jo žymiausias ir premijuotas darbas (gal mažiausiai mikėniškas) yra paminklas Karaliaučiuje «Pergalė» (1946). Be to padarė dar Cvirkos ir Melnikaitės paminklus, visą laiką dirbo pedagoginį darbą, paruošė nemažai naujų skulptorių. Išorėje atrodė laimingas žmogus, bet kaip giliau, kas žino...

(B. D.)

Laisvės saloje pastatyta stovyla 1886 m. sveikina visus, kurie įplaukia į New Yorko uostą. Prie jos Prez. Johnsonas, kaip įvedant naują imigracijos įstatymą, kuriuo panaikinamos buvusios kvotos. Pirmenybę duodama turintiems U.S.A. gimines ir šiaip galintiems būti nandingais USA asmenims.

Δ. Mykolaitis Putinas

SUKILĖLIAI

KOVŲ DĖL ŽEMĖS IR LAISVĖS VAIZDAI 1861–1864

XXV

(tąsa)

— O tu pats kaip? Tėvo ūkį tu turėtum perimti, Nesirangi vesti?

— Ne, kur ten man! Koks aš darbininkas?! Tėvas man ūkio nepaves. Bematant nusi gyvenčiau.

— Netur! nusižiūrėjęs mergaitės — nesišlovė Petras.

Strazdan-tas Adomėlio veidas vėl nukaito raudoni.

— Tau pasakysiu — labai man patinka Kiečių Onutė.

— O tu jai?

Adomėlis plačiai nusišypsavo, atsišliejo į obelį, užsimerkė ir vos girdimai pratarė:

— Gal ir aš jai... Ji mane visur užtaria... Ji labai gera mergaitė.

Jis nutilo susisvajojęs, nebeklausinėjo daugiau nė Petras. Užuojauta ir palankumas šitam vaikui vėl šiltai sujudo jo krūtinėje. Jis išsitiesė visą žolėje ir sukeitęs rankas virš galvos, žiūrėjo pro obelų šakas į giedrą, mėlyną dangų. Aplinkui zvimė nematomos bitės, du paukščiukai tarsė pamėgdžiodami vienas kitą pakaitomis cypė jo topolyje prie kelio, ore siuvo kregždės, skriedamos į savo lizdus, sulipdytus prie sparų galų pirkios pastogėje.

Po ilgokos tylos Adomėlis nedrąsiai pažvelgė į Petrą ir grįžo prie ankstyvesnės kalbos:

Vadinasi nebūsime giminės, Petrai?

— Kaip tai giminės? — ne

iš sykiu suprato tas

— Taigi aš vis dar apie Julytę.

Petras pasivertė ant šono, atsirėmė alkūne ir kietu balsu atsiliepė:

— Klausyk, Adomai, jei tu rimtai, tai mesk tuos niekus iš galvos. Aš turiu mergaitę, kuri man patinka, ir tik ją vesiu. Turtais manęs nepaviliosit.

— Ką tu, ką tu! — nusi-gando Adomėlis, atšlijo nuo obelės ir rankomis sumostagavo. — Argi aš dėl turų?! Žinau, kad seseriai tu patinki, tai ir pakalbinau šiaipsau. Ne, tai ne tavo dėtas, ir aš ne kitaip pasiilgčiau.

— Taigi matai — greit atlyžo Balsys ir vėl išsitiesė aukštelininkas. — Jums, karališkiams, labai svarbu dalios, pasogos kraiciai, valakai. Žinoma, žemės gabalą kiekvienas trokštų turėti. Ir aš to noriu. Bet dėl to išsižadėti mergaitės, kuri man patinka

tai jau ne! Aš geriau eisiu ku mečiu į dvarą arba bobeliu už atodirbį. Beje, Adomai, tu daug ką čia pažįsti aplinkui. Gal žinai kokią vietą, kur aš galėčiau prisiglausti su Katre, jeigu rudenį apsišvestume?

Adomėliui buvo labai malonu, kad Petras kreipiasi į jį su tokiu rimtu reikalu ir kad gal jis galės savo naujam bičiuliui padėti Valandėlę pagalvojęs, jis tarė:

— Aš paklausinėsiu. Gal kas ir bus Dabar eina žemių iliustracija: Valdžia daug kam apkarpo ūkius, jei prie jų buvo prisijungta nuomojamų sklypų arba koklių atlaikų. Palauk, ogi tavo dėdės karčiainė ar tik nebus iš tokių. Ten ir namas dar ne blogiau sias riogso. Žinai, reikia pagąsdinti dėdę, kad karčiainė iš jo atims, jei ten niekas negyvena. Tegu paveda ją tau. Atidirbsi dėdei ir kampą turėsi. O jam tai bus naudingiau, negu visai jos netekti.

Petras žiuojo tą karčiaini-

nę. Taip, namas apleistas, bet apsitvarkius gyventi galima. Ten pat daržas ir trejetas dešimtinių žemės. Pramisti taip pat galima. Tik ar dėdė sutiks?

— Gal ir neblogas tavo su manymas, Adomai. Bet mano dėdė kietas. Kažin, ar kas iš to išeis...

Iš Adomėlio veido buvo matyti, kad jis jau galvoja, kaip tą reikalą atkkti. Jis suras, per ką ir kaip pagąsdinti senį Balsį dėl karčiainės.

— Pažiūrėsime, pažiūrėsime... Pabandyti galima... — atkartojo raminančiu, viltį žadinančiu balsu.

Jis vėl pasislinko į tirštesnį šešėlį prie obelės, atsirėmė į kamieną ir prisimerkęs vėl susimąstė.

Jau buvo gerai po pietų, kai staiga stiprus vėjo gūsis pūstelėjo per medžių viršūnes. Adomėlis, pakirdęs iš savo susimąstymo, atsikėlė, pasižvalgė į dangų ir nusprendė:

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92 2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIRETOR/RESPONSÁVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: Cr.\$ 5.000, visoje P. Amerikoje. RÉMÉJO PRENUMERATA Cr.\$ 10.000. GARBĖS PRENUMER, Cr.\$ 15 000. Atskiro numerio išleidimas Cr.\$40 000 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 100.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Pasigendame Asmenybiu

Didelė palaima tautai yra kilnios, žavios vyrų bei moterų asmenybės. Jos visai natūraliai išskyla autoritetais tokiomis veiklomis, o kultūrai bei politikai toną bei kryptį duoda džiaugsmingais veiksniais, su kuriais kone visai mielai skaitosi, kurių pavyzdžiu seka.

Priešingai, stokuojant asmenybių stokuojant autoritetų, jaunimas neturi patrauklių pavyzdžių ir todėl nemato kur ir kaip kilti, ir pats smunka.

PASIGENDAME

Pranas Razminas, apžvelgdamas «Drauge» (1965. IX 7) pasaulio padėtį ir lietuviškąjį gyvenimą emigracijoje, pasitiki, jog mums kaip tik trūksta asmenybių. «Mūsų gyvenamasis metas pasigenda ir asmenybių ir autoritetų, kurie pajėgtų valstybes ir tautas vesti į šviesesnį rytojų Autoritetas kaip druska. Tik su salku panaudota ji yra naudinga. Kai druskos maiste per daug, negalima valgyti, kai autoritetas virsta uzurpatoriumu, pasidaro nepakenčiamas gyvenimas. Paliestieji tokio «autoriteto», tada net skaudžiomis priemonėmis bando nusikratyti. Kilnios gi asmenybės yra dvasinio gyvenimo druska.

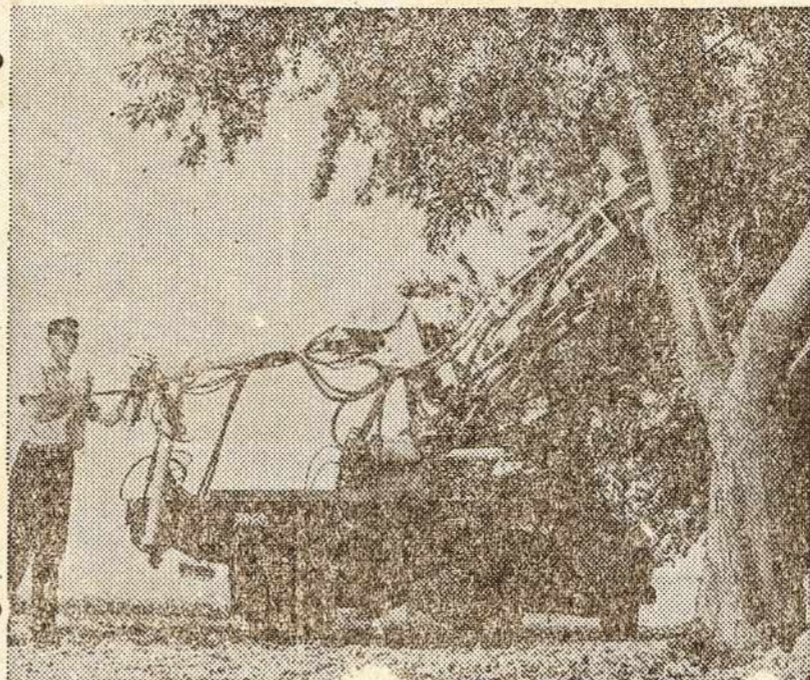
Asmenybė savo esmėje yra gėris. Asmenybė gali iškrypti

iš normalių veiklos ribų ir atnešti nuostolį savo aplinkai. Autoritetas, aplamai vadovaujasi jau iš anksto parinktais nuostatais ir juos taiko praktiškajam gyvenimui. Asmenybė gali ir neturėti tiesioginio intereso veikti į aplinką, tačiau dvasiniai jos spinduliai turi įtakos tam, ką jie paliečia. Asmenybių platus ir gilus žvilgis į pasaulį ir žmonėms dažnai nesuprantamas egoistinių nuotaikų žmonių.

Asmenybės dažnai spinduliuoja tik iš istorijos puslapių. Autoritetai gi yra linkę gyventi tik dabartimi. Tik išvalgūs žmonės gali pajėgti sujungti dabartį su praeimi ir ateitimi. Tokių kaip tik pasigenda mūsų dienų visuomenė priskiriant ir lietuviškąją

AUTORITETAS LIETUVIŠKOJE DARVOJE

Mūsų dabartinėse nuotaikose, dėl mūsų egoistinio individualumo, autoritetų sunku tarp mūsų išskirti, susiformuoti, o dar sunkiau išsilaikyti. Mes visi taip daug ir apie viską išmanome, kad mums patarėjų bei vadovų kaip ir nereikalinga. Mes visi esame politikai karo vadai, visuomeninio gyvenimo tvarkytojai, visi kultūros žinovai, (ir filosofai ir teologai (Red)), jog tariamės kiekvienam ga-

Amerikietis inžinierius agronomas demonstruoja praktiška medžių purtinimo mašiną, kuri yra įtaisyta suakvežimyje. Ji vartojama ypatingai rinkti almedroms.

li būti patarėjai bei autoritetai.

Iš kitos pusės... nesugebame išsiugdyti autoritetų, o juo labiau jiems paklusti. Esame labai reikalingi stipriai išvalgių žmonių, kurie nepretenduodami nei į autoritetus, nei į asmenybes, gebėtų apie save jungti lietuviškąjį gyvenimą, kurių žodis būtų teisingas ir kartu atviras gyvenamojo momento reikalavimams nuo kurių negalima nusigręžti. Gal dėl to šiuo metu taip dažnai išskyla nesuipratimų tarp rinkėjų ir jų renkamuųjų, kurie pasibaigia pastarųjų «nubuginimu» (su niekinimu).

KAS KALTAS?

Ar nebūtų galima įtarti neapsižiūrėjimu rinkėjų, kurie savo savo renkamuosius įkelia į tokias pareigas, kurioms jie nebuvo pasirengę? Tad rinkėjams ir renkamiems įvairius postus reikia įieškoti ne tiek autoritetų, kiek išvalgių žmonių, o išrinktieji siems nenusigręžti nuo laiko dvasios, neužsispirti prie istorijos ir tradicijų.

Išvijoje neturime įstatymais paremtų autoritetų, tokių mums ir nereikia. Bet ne užtenka vien geros valios ir gero noro. Gerai norais ir

pragaras esąs grįstas — sa koma Kiekvienas vadovauti žinoti gyvenamojo momento reikalavimus ir rinkėjų troškimus. Ne kiekvienas, kuris sutinka būti renkamas yra jau tam darbui pasirengęs. Dar blogiau, kai renkantieji mažiau nusivokia apie savo būsimas pareigas, neužsikiria. Tačiau irgi negerai, kai po rinkimų išrinktieji visi nusigręžta nuo savo rinkėjų. Tada jo autoriteto likimas yra kaip ir išspręstas (jo visai nebetenka).

Į KĄ ATSIŽVELGTINA?

Renkant žmones į įvairias visuomeninio gyvenimo veiklos vietas iki šiol vis linkstama žiūrėti «ar jis mūsų žmogus?» To nepakanka. Gali toks mūsų žmogus, išrinktas atsakingon vieton tiek pasidaruoti, tiek viską suveikti sumaišyti, kad visuo ištis susirinkimas ne tik jo nepagirs, bet ne padėkojės už atliktą darbą, pašalinis. Argi jo rinkėjai nepažino?

«AŠ SUTVARKYSIU»

Šiandien retas lietuvis bėra linkęs nuolaankiai išklausti autoriteto įsakymus ir be kritikos priimti. Autoritetas šiandien tiek tveria, kiek jis tarnauja kitų gerovei. Nusi-

atymas, jos «Aš viską sutvarkysiu» šiandien yra pasenęs pasididžiavimas. Autoritetas išpūdis susidaro dažnai ir skaitant lietuvišką spaudą. Štai, visuose milžinišku autoritetu teigiama, kad kuris nors visuo meninis ar politinis darbas nieko nevertas, nepasirengus kankiai išklausti puolamosios pusės. Kartais dėl tokių «autoritetų» teigimų spaudoje ir gyvenime išskyla didžiulės rietenos, kurios niekada nepasibaigia vienos kurios pusės neprikaištingu laimėjimu.

Mus visus vargina visų atliekamų veiksmų kritikavimai bei nevisiška ambicija, kuri griebiasi net įtartinų priemonių, kaip galėtų pravesi savo nuomonę nesiderinančią su daugumos pageidavimais.

«Pastatyti ant savo nėra kilnios asmenybės rūpestis, o tik smulkutės. Kartais atrodo, kad mes savo nuomonės taip sudieviname, jog per jas nenorime nieko matyti, ne suprasti. Kai į autoritetą įsibrauna egoizmas, tai jis užgiauna ir patį autoritetą. Mes visados esame linkę liepti, įsakyti ne pageidauti. Įsakymai ir įsakytojai nemėgta tariamos nuosakos. Tačiau visuo meniniame gyvenime ta nuosaka yra svarbus dalykas.

Kai išskyla veiklos nesklaidumai, mes dažnai esame tingūs pajieškoti esminių priežasčių, pasitenkiname mesti kaltinimus tam tikrims rinktiems vadovams.

Jokia būdu nenorime ir negalima paneigti nei autoritetų, nei asmenybių svarbumo tautos kultūriname visuomeniniame ar politiniame gyvenime. Bet tie autoritetai turi laimėti pagarbą savo orumu, teisingumu, subrendimu, meilėmis, kuriems vadovauja, ir todėl nesavanaudiška tarnyba tiems žmonėms bei organizacijoms, kurių priekyje jie yra pastatyti. Tokių autoritetų mums lietuviams, šiuo metu kaip tik labai trūksta.

(nukelta į 4 pusl.)

— Bus audra,

Vakarų šone juodavo debesys. Po pirmojo vėjo pūstelėjimo oras vėl nurimo. Susitvenkė slegianti grėsminga tyla. Medžiai susigūžė, sustingo, topolyje cypėję paukščiai nutilo, tik kregždės, kaip niekur nieko, mikiškai siuvo kieme ir apie pirką. Bitės, piktaizvimdamos, kaip kulkos šaudė į avilius. Vištos kurios kapstėsi po serbentų krūmu, išlindo aikštėn ir ištiesusios kaklus neramiai žvalgėsi į šonus, o gaidys, pastatęs skiauterę, kartas nuo karto skliaudamasis aplinkui, rėžė sparnu, pentinai kapstė žemę ir storu gerkliniu garsu «ko-ko-ko» drąsino savo gausią šeimyną. Staiga kelyje pasigirdo triukšmas, dundės, avių ir veršių bliėvimas. Dulkių debesų piemenys pliaukšėdami botagais, švilp-

dami ir šaukdami, varė bandą. Petras su Adomėliu pašokę atkėlė vartus, ir Pranukas su savo galvijais įgarmėjo į kiemą.

— Audra ateina! Žiūrėkit, koks debesys! — sušuko uždusęs.

Įkandin paskui bandą įkaimą išiveržė vėjas. Dulkių ir šiukšlių stulpai pakilo į orą ir sukuriuodami nusėrto per kaimą. Medžiai suoše, sumos tagavo šakomis, susiblaškę viršūnėmis ir sutartinai prigulė pavėjui. Miklūs šermukšniai ir ievos net priguldo prie sodo tvoros.

Didžiulis juodas debesys nuo vakarų šono užgulė dangų. Ūmai sutirštėjusioje prieblandoje švystelėjo žaibas, ir tą pat akimirka taip trenkė perkūnas, kad Pranukas, iššokęs į priekietį, net pritūpė

ant žemės. Ideli reti lietaus lašai sušnarejo medžių lapuose, subarbeno į pirkios langus, ir tuojau iš dangaus pasipylė nenutrūkstamos vandens čiurkšlės. Bematant kime jau tyvuliavo balos, plūduriavo ir sproginėjo burbulai.

Petras su Adomėliu stovėjo po stogu prieklėtyje, užvėjoje, ir, atsirėmę į sieną, žiūrėjo į tą liūtį. Rūstus susikaupimą reišė pilkšvos Petro akys ir visas stambus, kaulėtas jo veidas. Stipriomis, raumeningomis rankomis atsirėmęs į kubilą, jis žiūrėjo kažkur į tolį, tarsi nieko nematydamas, ir gromuliavo savy sukią jį užgulusių mintį.

© Adomėlis švytėjo kažkokiu nesuvokiamu, išsielos gilybės trykštančiu džiaugsmu.

Kiekvieną žaibo blykstelėjimą jis godžiai sekė akimis, kiekvieną grietimo trenksmą atidžiai lydėjo, įsiklausydamas čia į tylandčius, čia vėl grėsmingai dundančius aidus, kol jie galutinai išnykdavo tolyje. Tada jis su dideliu pasigėrėjimu kreipė žvilgsnį į burbulus balose arba į vandens upelį, kaip jis vinguriavo per kiemą, nešė šapus, plunksnas, skiedreles ir rausėsi gilyn, grauždamas tarp vartės smėlių.

Audra greitai praėjo. Nugulus debesiai į rytus, vakarų šone dangus ėmė šviestis, geltonėti, netrukus viršuje, pro suskodusį debesį, ėmė rodytis mėlyni sklypai. Vienur kitur sumirguliavo saulės spindulių ruožai, ir štai rytų šone, nuslinkusiame tamsiai pilkame debesyje, pasirodė di-

džiulė, visomis spalvomis šviečianti vaivorykštė.

Adomėlis susižavėjusiomis akimis stebėjo tą nuostabią puslankio galais į žemę atsišėmusią juostą. Bet netrukus debesio likanos pridengė saulę, juosta ėmė blukti ir visai išnyko iškyko ir žavesio išraiška Adomėlio veide.

— Eisiu jau namo, Petrai, — tyliai pasakė jis atsisveikindamas. Jo žvilgsnis apsiaukė, strazdanotas veidelis dar labiau papilkėjo, jis patstartum susigūžė, sumažėjo, tyliai išslinko pro vartelius ir dingo gatvėje.

Petras, grįžęs į kiemą, ėmė kasinėti griovelius, kad kime sustojęs audros vanduo greičiau autekėtų.

(B. D.)

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO METAI

A mocidade lituana é ardentíssima

Dialogo com o Sr. P. Alonís Filho

II

Mielasis Pranai,

Tęsdamas savo pokalbį su Jumis dėl S. Paulo lietuviškojo jaunimo šį kartą imu pakepti pirmąją Jūsų tēzės dalį Jūs rašote: «A mocidade lituana é ardentíssima». Tai savo tezei paremti nurodote Zelinos chorą, tautinių šokių ansamblį, nuostabiai žėrinčius vaidinimus, technišką jo skleidžiamą informaciją.

Kas liečia pačią tezę, su ja būtų galima sutikti visą 100 procentų, jei būtumėte parašęs ne absoliučiai «a mocidade lituana», o «yra keletas de šimčių jaunimo ardentíssima». Iš tiesų dar turime būrelį jaunimo kurs priklausau ir choams, ir šokių rateliams ir nesigėdi esą lietuviai tuomet didžiuojasi. Bet kiek tokių yra? Jūsų mišmas Zelinos choras turi apie 60 choristų. Tegū visi jie būtų jaunimas (nėra visi!) tai būtų tik 60. «Aušros» chore iš 31 choristų tik 15 yra jaunimas. Kiti vyresnio amžiaus vedę, net šeimas jau išauginę. Prie Zelinos 60 pridėję «Aušros» 15 turėsime 75. Ar tai nėra labai mažas nuostimis palyginus su visu S. Paulo lietuviško kraujo jaunimu. (Jei kas nors tikrai žino, kiek iš tiesų jo yra!) Kur kiti? Suprantu, jog negali visas jaunimas priklausyti chorams. Bet visgi buvo laikas, kad S. Paulis turėjo net 4 lietuvių jaunimo chorus. Kiek koncertų, kiek kitų pasirodymų! Ir to jaunimo gyvenimo sąlygos prieš 25 metus tikrai buvo žymiai sunkesnės, negu šiandien! Kiek būdavo vaidinimų, kiek prisirinkdavo publikos, kiek prigarmėdavo į lietuviškus šokių subatvakariams. Tada buvo galima sakyti, jog yra «ardente».

Tautinių šokių rateliai Šeika Zelinos choro dalis, ir per paskutinį PALKongresą pasirodė ir atėitiniuku kelios poros. Argi reikia priminti, kiek buvo varo nervų idėta, iki tuos būrelius buvo galima su lipdyti? Argi būtų taip sunku pritraukti jaunimą prie dainos, prie šokio, prie vaidinimų, jei iš tiesų būtų «ardente»? Ne visiems tepatinka dainuoti. Ne visi mėgsta šokti. Bet juk dar yra įvairių spor-

to šakių, įvairių organizacijų galimybių. Buvo daroma bandymų organizuoti. Deja... Ar visa tai žinant, galima sakyti, kad lietuviškas S. Paulo jaunimas yra «ardente»? Jei yra tikrai jaunas, tai turi būti kam nors «ardente», tačiau mano patyrimas sako, jog nėra «ardente» lietuviškam reikalui. Jei visuose išėjimo gyveamuose kraštuose lietuviškas jaunimas tiek tebūtų «ardente», kiek Brazilijos, tai reikėtų juoda kryžių pastatyti ant lietuviškos veiklos kapo. Tokių «ardente» kaip Jūs ir dar keletas kitų mergaičių bei vaikų turime apskritinai mažai. Jūs esate vienintė, kai negausūs mūsų žiburiai. To nematyti, ar nenorėti matyti tai lygu save apgaudinėti. Drąsus žmogus, drąsi, vyriška ne-uglebusi tauria nesi bijo žvelgti tikrovei tiesiai į akis. Ją pripažinti ir įieškoti iš jos išėjimo. Mums irgi teks dar daryti ir daug ką išbandyti, kad ta lietuviška medžiaga, kurios S. Pauli turim ne mažai, taptų «ardente». Jums ir kitiems karšties vaikims be merginoms padedant turėtų būti galima įkaltinti ir kitas jaunas širdis.

J. Kitykas

Delenda Cartago

Senadores de nossa romana republica,
Venho alertar-vos
Cartago produz e inicia se no comercio.
É um perigo.
Destruamo-la.

Nosso mercado mediterrâneo,
Por cartagineses invadido diminue.
O ouro, que entrava em quantidade,
A nossos cofres já não afluê.

Nossa situação até então
Vantajosa e sem igual,
Mantinha-se das margens do Euxino
Ao Cantárico occidentas.

Porém cartagineses varões
Solapam nosso poder
Incitam povos por nós dominados,
A revolas, a rebeliões.

Alerta senadores!
Nosso império treme impotente
O poder que exerciamos
Dominando toda gente, fraqueja
Cartago é a culpada deve ser destruída.

Comandai generais
Nossas legiões que fizeram
Tremor gauleses e bretões,
Que massacraram enormes multidões.

Marchai então legionários
Com lanças em riste a frente.
Destruam com eficácia
A toda essa gente.

Ouví romanos senadores
O grito que no peito trago!
Conhececi-lo. É este:
DELENDA CARTAGO!

S. P. 29. IX. 1965

Casimiro Brune Taleikis

GALERIA DE ARTE PROCURA

Uma das mais importantes GALERIAS DE ARTE do país procura material para ser exposto na SEMANA LITUANA, a realizar-se em Julho de 1966.

Aceitam-se quadros, trabalhos de escultura (em madeira, mármore, etc.), arte fotografica, trabalhos manuais, tudo em forma que representem motivos lituanos.

Dá-se preferencia a artistas lituanos ou descendentes de lituanos.

Favor preencher formulário abaixo e remete-lo à PADRES JESUITAS, Rua Lituânia, 67, Moóca, São Paulo, 13, Capital.

Nome.....

Trabalho apresentado.....

Endereço para possível entrevista.....

Providenciar foto, com breve biografia, para impressão de pequeno livro dos expositores.

NOTA: A Exposição terá caráter puramente filantrópico-cultural, não sendo nada cobrado do artista e proibindo-o a negociar os trabalhos durante a Exposição.

Reikalingos geros akys – jas ir turi Carol Childs – reikia linga sugebėjimas koncentruotis, tikrąjį tant tiek daug elektros laidų kurios naudojamos radarui, įtaisytam vienam iš flogiečių

Ar Jau Turi Drauge?

Stasys Yla

Kiekvienas nori dalintis savo paslaptimis, išpūdziais per gyvenimus. Bet su kuo dalintis? Tarp tėvų ir tavęs yra didelis tarpas. Kas kita draugės. Jos gyvena tais pačiais rūpesčiais, nerimu, ilgesiu. Jos yra arti tavęs – visada pasiruošusios ta e sutikti ir išklausti.

Draugės neatstoja tėvų nei brolių, bet duoda kažką nauja.

SVARBU PASITIKĖTI

Draugystė prasideda nejučiomis beveik savaimė. Kažkaip atspėjo, pajauti, kad ši mergaitė yra «tavo širdies dalis». Mama gal klausinėsi, kas toji mergaitė. Tau atrodo ne svarbu, Svarbiausia – pasitikėti.

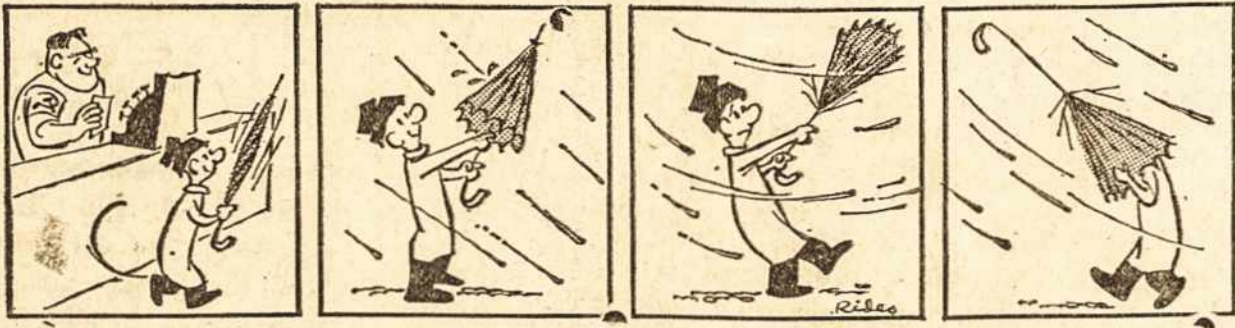
Nuo tos dienos, kai atsiranda pasitikėjimas, prasideda draugystė.

– Nuo tos dienos, – rašo L. Tolstojus, – tarp Marijos ir Natašos prasidėjo draugavimas kuris pasitaiko tik tarp mergaičių. Jos galėjo gyventi tik viena kitos akyvaizdoje. Drauge jos geriau sutardavo. Kartais jos tylėdavo ištisas valandas, o kartais jau gulėdamos lovoje pradėdavo kalbėtis ir kalbėdavo ligi ryto. Marija pasakojo apie savo vaikystę motiną ir tėvą, apie savo svajones.

Nataša suprato, kodėl Marija taip myli savo šeimą, kodėl tokia pasiaukojusi kitiems. Ji stebėjosi savimi nes tie dalykai seniau jai nebuvo įdomūs.

Nataša irgi pasakojo apie save, ir Marija suprato jos pasaulį, kuris turėjo kažką naujo ir gražaus. Ypač gražus jai atrodė Natašos tikėjimas gyvenimu ir jo džiaugsmu.

Kiekvienas žmogus turi ką nors gražaus. Draugystė tuos sužavi, ko kyla noras skirti, nejučiom mokytis, save papildyti. Kartais draugėje randa tuos pačius troškimus, tik skirtingai siekiamas. Tas pats laikas ir gyvenimas, o koks įvairus skirtumas!

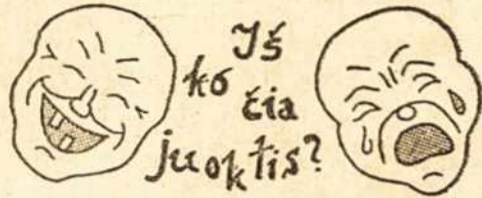

Ivano «Rojus»

(Atkelta iš 3 pusl.)

Mūsų jaunimas turi labai aštrias akis! Ir neretai pasako: «kokie tie mūsų vadinamieji vadai? Pilni puikybės rūpina si tik savo garbe, kitus komanduoja patys nieko nepadaro, visą juodą darbą kitiems užkrauna, sau tik garbės laurus pasiima. O jau tik nors žodeliu išsitar, kad jie ką nors ne taip gerai daro, kaip turėtų būti, tai koks piktu-mas. kokie išžeidimai! Tuo jau palaiko tave savo aštriau-siu priešu, nebesikalba, atsi-sako iš pareigų ir t. t. Tegu gal kiek ir perdėtai jauni-mas pasisako. Bet argi jis tokį išpūdį susidaro tik iš tuš-čios savo vaikiškos fantazi-jos, ar turi nors šiekį tokią savo priekaištams medžiagą, kurią gali išpūsti? Kita ver-tus, kaip tik jaunimas mielai paseka tais asmenimis, ku-rie sugeba savo darbu, savo pasiaukojimu, savo kantrybe

bei nuoširdumu pasirodyti. Mums reikia kilnių asmenybių, taurių autoritetų.
J. K.

TAUPUS ATSTOVAS

New Yorko savivaldybės ta-ryboje buvo svarstomas pasiū-lymas centrinio parko ežerui nupirkti iš venecijos 6 gon-dolas. Vienas ypač taupus savival-dybės tarybos narys tada si-taip užsipuolė tą projektą. — Kam iš karto šešias? Ar ne geriau būtų nupirkti iš karto vieną patiną ir vieną patelę

GERO GYVENIMO VAIZDAS

Vienam moksleiviui reikėjo atsakyti toks klausimas: — Ku tu norėtum būti? Moksleivis atsakė: — Automatu gatvėje Tada nereikėtų dirbti, tik priimtinė ti pinigais.

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES

RIO DE JANEIRO: Dr. Fri-kas Meieris, Rua Mexico, 98 sala 708 veikia antradieniais — penkt. nuo 10 iki 13 val.
S. PAULO: R. Dom José de Barros, 168, sala 53, Tel. 32 0960. Veikia kasdien po piet
URUGUAY, MONTEVIDEO: p. Anatol Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažins kas, Tel. 63-5975.

TĖVAI JÉZUITAI: Rua Li-tuania, 67, Mooca — Tel. 92-2263.

LIETUVIŲ SAJUNGA BRA-ZILIJOJ — Pirmininkas p Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606, Tel. 8-6423.

Iždininkas p, JORGE GARŠ KA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Cama-can, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

V. ZELINA, pradžios moky-klos mokiniam, Šv. Juozapo mokykloj, — antradieniais ir ketvirtadieniais 11 30 val. Gimnazijos mokiniam, São Miguel gimnazijoje — ketvir-tadieniais 12,15 val.

JŪSŲ PAGALBA REIKALIN GA BAIGTI IRENGTI MO OKOS KIEMĄ, IR MAŽA AU KA BUS DĖKINGAI PRIIMA MA

LIETUVIAMS PAMALBOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdie-ną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Mooca r. Lituania, 67 Lietu-vių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadi-niais 8,00 ir 17,00 val.. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios:

Išpažintys čia klausemos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą: Jačana klierikų kopl 8,15 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 18,00 val.,

Trečią: Agua Rasa 8,15 val., Moinho Velho 11 val., Lapa 16 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10 val. v. Prudente 18 val.

LIETUVIŠKŲ PROGRAMOS TRANSLIACIJOS

(Lietuvos laiku)

VATIKANO RADIJAS

Kasdien 20,15 iki 20,50 val. Sekmadieniais 10,30 iki 11 val. 19, 25: 31 ir 196 metru bangomis.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra trans-liuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIE NINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS ESTAMPAS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das Paneiras — V. Prudente Caixa Postal 371 — São Paulo

ALEKSAS KALINAUSKAS Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, doku-mentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai: Residencija: R. Joaquim Piza, 204 Tel. 31-2548 Raštinė: R. 15 de Novembro, 244 4.o - Sala 19 - Tel. 37-0324 no 14,00 iki 18,00 val.

Máquinas Texteis Santa Clara Ltda.

MÁQUINAS E ACESSORIOS TEXTEIS FUNDIÇÃO DE FERRO E ALUMINIO Caixa Postal, 2093 — Tel. 63-7340 Fábrica e Escritorio: Rua Domingos Afonso, 50 — Vila Santa Clara V. Prudente — S. Paulo

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 35F TEL. 63-3285 — VILA ALPINA Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daik-tų, indų bei darbo įrankių. Lietuviai pirkim pas lietuvius!

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA "SOFIJA"

Mokina kirpimo siuvimo, madų mode lių braižybos ir pritaikomojo meno. Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação) Mokykla turi visas valdiškas teises yra regis-truota «Departamento do Ensino Profissional» Pamokos vyksta vakarais - Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaitę - Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams. Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52 2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835 Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

MŪSŲ Lietuva

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina Moca

KODĖL NUTILO L. K. B
CHORAS.

Du sekmadienius iš eilės V. Zelinos bažnyčioje per 11 val šv. mišias giedojo Maldos Apaštalavimo moterys. Giedojo giesmes, kurias visi mokame. Giedojo gražiai, nuo širdžiai. Bet kodėl tyli choras?

Po sumos matome choristus šventoriuje. Todėl vyresnieji tautiečiai klausinėja vienas kitą: Kodėl negieda choras? Kodėl choras nedalyvavo su dainomis Vasario 16 minėjimo programoje? Juk minėjimą šiemet rengė jaunimas, o LKB chorą sudaro beveik vien jaunimas.

Be abejo, ši choro krizė turi kokias nors priežastis. Bet ar nereikėtų tuo susirūpinti choro vadams ir kuo greičiau susirinkus viską išsiaiškinti? Krizės uždelsimas visuomet būna nuostolingas.

O šie metai — Lietuviško Jaunimo Metai!

Choro rėmėjas

Ateitininkų susirinkime praėjusį šeštadienį dalyvavo ir įdomią prakalbą pasakė inž. Juozas Vaikšnoras, kuris šiemet Čikagoje baigė Urbanos universitetą inžinerijos fakultetą, o šiomis dienomis sugrįžo pas savo mamytę į Vila Zelina. Jaunasis inžinierius priklauso ateitininkams nuo pat jų įsikūrimo S. Paulyje, bet labai nustebo, kad susirinkime atpažino tikrai vieną kitą veidą. Paašškėjo, kad tie kurie dabar jau mokosi scientifike, prieš 6 metus, jam išvykstant į USA, buvo dar tik pradžios mokyklos mokinukai. Jaunesnieji idėjos broliai tikisi, kad inž. J. Vaikšnoras bus didelė parama ateitininkų darbuose.

Kiekvieną sekmadienį (pradedant vasario mėn. 27 d.) ateitininkai po 9 val šv. mišių vėl turės DAINAVIMO REPETICIJAS šioje srityje vėl sutiko vadovauti prof. Elvira Kilčiauskaitė-Belucci, kuri jau eilę metų su dideliu pasiaukojimu yra mokiusi ateitininkus lietuviškų dainų ir giesmių. Dabar jai šiame darbe jau galės daug patalinti jos brolis Stasys, kuris taip pat yra labai muzikalus ir mokosi jau paskutinėje konservatorijos klasėje.

Ateitininkai kovo 6 d. dalyvaus lietuvių maldos dienoje už Tėvynę ir važiuos į Aparecida do Norte atskiru autobusu.

KIEKVIENĄ GAVĖNIOS SEKMADIENĮ 17 valandos mišios bus laikomos didžiojoje salėje. Prieš mišias bus giedami lietuvių taip labai mėgiami «Graudūs verkimai». T. J. Kidykas yra parengęs kiekvienam sekmadieniui ypatingus, gavėnioje tinkamus pamokslus. Visi Mookos ir artimosios apylinkės lietuviai kartalikai kviečiami gausiau dalyvauti tose gavėnios pamaldose.

«AUŠROS» choras, po vasaros pertraukos pradėjo repetitijas. Jos bus kiekvieno šeštadienio vakarą 19 valandą.

LIETUVIŲ KALBOS pamokos Mookos mokykloje prasidės pirmąjį kovo mėn. šeštą dieną, t. y. 5 dieną. 3 valandą po pietų priimami vaikai ir mažai temokantieji lietuviškai, ir net visai nemokantieji. Toliau gyvenančius atsivežame į pamokas ir paskui parvežame namo Tėveliai, Mamytės, užrašykite ir siųskite savo vaikus į tas pamokas! Užregistruoti galima ir skambinant telefonu 9 2263. Geriausia skambinti ryte apie 9 valandą ir vakare po 6 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» PRENUMERATORIAI

M. Bartkevičiūtė Barulio nienė 13 000 cr.

Po 10.000 cr.: J. Masiulis, K. Meškauskas, V. Steponaitis ir Kazys Vosylis (užsakė Antanui Vosyliui į USA)

Po 5.000 cr.: J. Petnys, K. Povilavičienė, A. Sejūnas, A. Girnius, Pr. Šukys.

GAVO TELEFONĄ

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas, vienas iš «Mūsų Lietuvos leidėjų ir jos platinotojų» p. Juozas Matelionis gavo telefoną 51 4011, p. Matelionis gyvena Casa Verde, Rua Iatai, 150.

VILA ANASTACIO

Vila Anastacio Lietuvių Mokyklos Globėjų būrelis š. m. vasario mėn. 12 d. suruošė gražų vakarą — koncertą. Programai išpildyti pakvietė Mookos Lietuvių Chora, kuriam vadovauja kunas J. Kidykas, S. J.

Jei šiandien yra nelengva išlaikyti užsienyje esančius lietuvių choras — tai įkurti naują — tikrai nemažas ir reikšmingas žingsnis. Su šiuo antru pasiūlymu paašškėjo, kad nau-

«UŽ DIEVĄ IR TĒVYNĖ» — MALDOS DIENA

Šv. Juozapo Vyrų Brolija švęsdama Lietuvių Bažnyčios pašventinimo 30 metų sukaktį ir 25 metus nuo savo įkurimo, organizuoja

ŠVENTKELIONĖ

į Aparecida do Norte, kovo mėn. 6 dieną Šventkelionei vadovauja Liet. Bažnyčios klebonas prel. P. Ragažinskas. Organizac. turinčios daugiau narių gali gauti atskirą autobusą. Visais reikalais prašome kreiptis į Brolijos pirmininką Juozą Matelionį. Kelionės bilietai gaunami: Casa Verde pas brolius Matelionius, Rua Iatai, 150 ir Rua Vichy, 204, Vila Prudente Motiejus Tamaliūnas, Agostinho Latari, 346, Vila Zelina Lietuvių klebonijoje ir pas tos Brolijos valdybos narius.

jasis choras stipriu žingsniu eina pirmyn.

Koncertas buvo sudėtas iš dviejų dalių, Atidarymas su trumpu žodžiu St. Kubiliūno, o tarpai pajavairuoti jautriu A. Vinkšnaičio deklamavimu.

Turint mintyje pirmosios dalies kompozicijų paprastumą, gal reikėjo kreipti daugiau dėmesio į atskirų frazių atbaigtinumą. Antroje dalyje jau pačių kompozicijų parinkimas, gausnesni efektai ir sudėtingesni garsai iššaukė nuoširdų publikos entuziasmą. Geko pakartoti, visiems prašant, paskutinę dainą.

Choras matomai buvo gerai pasiruošęs. Tiek vadovas tiek choristai nepabūgo esamų karščių ir nepagalėjo darbu. Deja, ši kartą choras pasirodė nepilname sąstata ir vienoje kitoje vietoje kaikurie dainininkai pasimešė.

Dėl reikiusių priežasčių įprastai gausi Vila Anastacio publika šį kartą į koncertą neatvyko. Karštas ir drėgnas oras dainininkus jau vidury koncerto buvo permirkęs. Prakai uždūnė, ar pačiais karščiausiais tropiko mėnesiais verta ruošti meno vakarus. Nedidutė scena, menkas saišės rezonansas sudarė taip vadinamas technines kliūtis.

Ir kaip tik dėlto, kad nežinūrint visų aplinkybių choras pajėgė tinkamai pasirodyti, duoda pagrįstą vilčių jo tolimesniai rimtam darbui. Kunas J. Kidykas S. J. darba tinkamai įvertina patys choristai pastoviu lankymusi ir nuoširdžiu bendradarbiavimu, o pačio choro svarbą mūsų kolonijoje greitai pajus ir mūsų plačioji visuomenė.

A. D. P.

JIEŠKOMA vedusių pora, turinti bent vieną vaiką, kuriuos norima priimti kaip savo vaikus. Smulkesnių informacijų pasikalbėti su Uršule ar Aleksu.
Rua Amberé, 227, Perdizes.

VISIEMS «M. L.» PRENUMERATORIAMS PRIMENAME, JAU PATS LAIKAS ATNAUJINTI PRENUMERATĄ 1966 METAMS. Metinė kaina 5 000 kruzeirų. Paskiras numeris 100 kruzeirų.

PARDUODAMA geram stovy dinamo mašina su dizeliniu motoru (Gerador) 3 K.V.A., 6,5 H.P. Kreiptis — Petras Baranauskas, rua 22 de Agosto, 555, V. Bela Vista, Cachoeirinha.

ATSKIRO
KAINA 100

ri kas jai padeda. Pirmieji jai padėjo: Jurgis Slieseraitis, Al. Bumblis, Al. Boguslauskas, Vl. Steponaitis ir Ant. Serbenta ant greitųjų sumedami 20 000 cr.

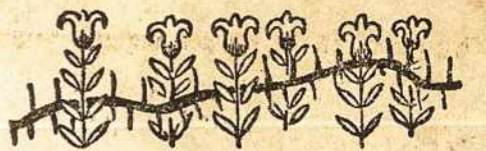
Jos adresas: Rua São Maximiliano, 2, V. Celeste.

Šiomis dienomis šventė savo gimimo dienas «Mūsų Lietuvos» skaitytojai: p. Alf. Kublickas, p. Isabelė Eglinskienė ir p. Konstancija Vidžiūnienė. Linkime jiems gausios Visagalio palaimos gyvenime.

Praėjusį antvadienį išvyko į Montevideo D. G. T. Bruno Markaitis, Tėvų Jėzuitų provincijolas ir kunas, Juozas Čekavičius, Penktadienį grįžta atgal į USA p. Jonas Grūžauskas.

Sekandnią savaitę grįžta iš USA kunas Dr. A. Milius

Ponai Kinduriai įsigijo du omnibusus, kuriais savaitės dienomis vežioja mokyklos vaikus, o šventėmis daro ekskursijas. Lietuviams bus daroma nuolaida. Pirmą kelionę jie padarė nuveždami Mookos «Aušra» choro narius į Vila Anastacio, į koncertą vasario 12 d. Tą kelionę ponai Kinduriai padarė be jokio atlygimo, už ką jiems «Aušros» choras yra nuoširdžiai dėkingas.

ZENEVA. Etijopijos atstovas čia aštriai kritikavo Praacužiją už Sacharos dykumoje daromus atominės bombos bandymus. Šitoks Pracužijos savarakiškas elgesys drąsinas ir kitus kraštus imtis gaminti atominius ginklus.

ITALIJA. Po 33 dienų be vyriausybės, Italijos politikas Aldo Moro pagaliau vargais negalais sulipdė ministerių kabinetą. Tik dar netikra ar parlamentas jį patvirtins.

NORI SUSIRAŠINĖTI

Mr. PETRAS VAICEKAUSKAS, gyvenęs Š. Amerikoje, norėtų susirašinėti su Brazilijos lietuviškais. Esąs baigęs universitetą, dabar dirbąs inžinieriaus darbu, ir nevedęs. Jo adresas yra:

Mr. Petras Vaicekauskas
2735 West 69-th Street
Chicago, Illinois 60629, EUA

LIETUVIAMS NUOLAIDA!

užsisakant gerus batus pas
JONĄ PETRIKĄ
jo paties batų krautuvelyje.
Rua B de Itapetinga, 262,
4.º and, sala 406, Tel. 35-8873